

50. 15081

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

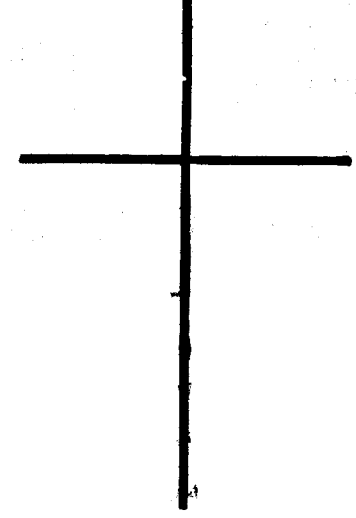
ஸாதி ஜநபுராஸர்

SWAMI GNANAPRAGASAR

1981.05.22

சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு
நினைவு முத்திரை

வெளியீடு

தமிழ்மொழி அலுவல்கள் திணைக்களம்

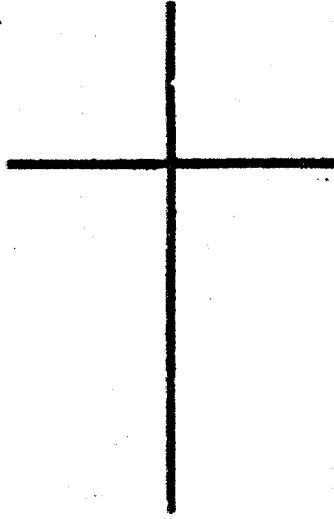
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு

244, காலி வீதி,

கொழும்பு-04.

சுக்ராகரபிப்நாஸ வாமஸ

ரஸதீபு முலீதி

திருநெல்வேலி

வாஸகஸ்தி, ஸகஸ்தி, பிபாஸஸ்தி

சகஸ்தி, பிபாஸஸ்தி, சகஸ்தி

திருநெல்வேலி

40—புத்தகம்

செந்தமிழ் மொழியே செக மொழிக்குயிரென

விளக்கப் புகுந்த வித்தகச் செம்மல்

சிலுவை அடியான் சீரிய நண்பன்

எம்மதத் திற்கும் சம்மதம் ஆகும்

அன்பு வழியே ஆருயிர் வழியெனக்

கண்டு நடந்த கனியினம் சொல்லான்

பைந்தமிழ் வளர்த்த பன்மொழிப் புலவன்

ஐந்தமிழ் வல்லோன் அறிவுப் பொலிவோன்

மலையுப தேசமே கலையெனக் கொண்ட

ஞானப் பிரகாச நாவலன் எங்கே?

பொய்யுடல் நீத்துப் புகழுடல் கொண்டான்

ஐயன் மெய்யன் அருமை என் சொல்வேன்

மறக்கவும் போமோ? மறக்கவும் போமோ?

மாண்புறு தமிழக மாணிக் கத்தை

ஞானப் பிரகாச சொல்கலைத் தமிழன்

என்றும் வாழும் மன்றமும் வாழ்கவே!

பாருள மொழிகளில் வேரென விளங்கும்

செந்தமிழ் வாழ்கவே! செந்தமிழ் வாழ்கவே!

—சுவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

ஸ்வாமி ஜநபிரகாசர்
 சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
 Swami Gnanapragasar

சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு நினைவு முத்திரை

தமிழ்மொழிக்கும், நம் சமயத்திற்கும் ஈழல்லாச் சேவைகள் புரிந்த இரு பெரும் அறிஞர்களான ஆறுமுகநாவலருக்கும், சுவாமி கிபுலானந்தருக்கும் இந்நாடு நினைவு முத்திரைகளை வெளியிட்டு அவர்களையும் பெருமைப்படுத்தித் தன்னையும் உயர்த்திக்கொண்டது. அந்த வரிசையில் கிரீஸ்தவ சமயத்துறையான சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு இப்பொழுது நினைவு முத்திரை வெளியிடப் படுவது குறித்து நான் மிகவும் பெருமகிழ்வெய்துகின்றேன்.

இந்த நாட்டில் கிரீஸ்தவ சமயம் தலைநிமிர்ந்து நிற்க சுவாமியவர்களே காரண மெனில் அதற்கு எதிர்வாதமிராது. அரசாங்க உத்தியோகத்தை தேவனின் திருத்தொண்டக்காக உதறித்தள்ளித் துறவு பூண்டவர் அவர். வீரமாமுனிவர் தோன்றிய இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தமிழ் மண்ணில் தோன்றிய கத்தோலிக்கத் தமிழறிஞர் அவர். பலமொழிகளில் சுவாமியவர்கள் பாண்டித் தியம் பெற்றிருந்தார்கள். அது பலமொழியாளர்களிடமும் அவரது மதிப்பை உயர்த்திற்று.

கிரீஸ்தவ சமயத்தை அவர் பரப்ப எடுத்த முயற்சிகளில் கிரீஸ்தவத்துடன் தமிழையும் வளர்த்தார். தமிழ் அவரால் வளர்ந்தது, சிறப்புற்றது; புதுப் பொலிவுபெற்றது. செபநூல்கள்; சமய அனுசார நூல்கள்; பிரசங்க நூல்கள் வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்கள்; சமய வரலாற்று நூல்கள்; துண்டுப் புத்தகங்கள்; மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் என்றிவ்வாறு தாற்றுக்கணக்கான நூல்களை எழுதினர் சுவாமி அவர்கள். அத்துடன் பல அரிய நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார். இன்னும், “தருக்க சாஸ்திரச் சுருக்கம்”; “தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு”; “சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி” என்னும் அவரது நூல்கள் தமிழுக்குப் புதுவளம் சேர்த்தன.

சுவாமி அவர்கள் ஒரு மாமேதையாக இருந்தார். அவரது அறிவை, திறமையை தமிழ் உலகுக்கு ஈந்தார்.

மறைநூல் வல்லுநராக, மதபோதகராக, ஆராய்ச்சியாளராக, பன்மொழிப் புலவராக, சிறந்ததோர் ஆசிரியராக அவர் திகழ்ந்தார். பல்வேறு ஸ்தாபனங்களின் தலைமைப்பீடங்களை அவர் அலங்கரித்தார்.

இத்தகைய அறிஞர் பெருமகனார் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களுக்கு இன்று நினைவு முத்திரை வெளியிடப்படுகிறது. எப்போதோ இது நடைபெற்றிருக்க வேண்டியதொன்று. எனினும் இப்போது நடைபெறுவது குறித்து நாம் மகிழ்வடைவோம், தமிழுலகம் பெருமைப்பட்டும். இந்த நினைவு முத்திரையை வெளியிடவேண்டுமென்று நான் பலமுறை அரசாங்கத்தைக் கோரியிருந்தேன். கடந்த ஆண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் டி. பி. விஜேதுங்க அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில், “அமைச்சர் மாண்புமிகு செ. இராசதுரையின் கோரிக்கையின்படி, நாம் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு நினைவு முத்திரை வெளியிடத் தீர்மானித்

துள்ளோம். அடுத்த ஆண்டு அதை வெளியிட, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்” எனக் குறிப்பிட்டார். எனது வேண்டுகோளை ஏற்று அதனைச் செயற்படுத்திய தபால் தந்தித் தொடர்புகள் அமைச்சர் மாண்புமிகு டி. பி. விஜேதுங்க அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள். கடமையைச் செம்மையாக நிறைவேற்றிய அதிகாரிகளையும், இம்முயற்சியில் அயராது ஊக்கத்தையும், தொடர்புடைய கொண்டுழைத்த இலங்கை கிறிஸ்தவ தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேரவையையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நாமம் வாழ்க!

செல்லையா இராசதுரை,
பிரதேச அபிவிருத்தி, தமிழ்மொழி அமுலாக்க,
இந்துசமய, இந்துகலாச்சார அமைச்சர்.

22 05.1981.

மாமேதையும் மறைப்பணியாளனும்

பேருள் திரு. கலாநிதி எட்மண்ட் பிரிஸ், அ.ம.தி.
(இணைப்பாறிய ஆயர், சிலாபம்)

திருமுழுக்கும் அழைத்தலும்

ஈழத்தின் வடபாகத்திலுள்ள யாழ்ப்பாணத்திலே, மானிப்பாய் என்னும் ஊரிலே 1875 ஆகஸ்ட் 30 ம் நாளன்று இந்நுப் பெற்றோரிடம் அவதரித்தார், சுவாமிநாதபிள்ளை ஞானப்பிரகாசர். இவரது தந்தையார் தெய்வபத்தி நிரம்பியவர். புகழ்பெற்ற இந்துக் கோவில் ஒன்றின் பரிபாலகராக இருந்த இவர் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்து வந்தார். ஞானப்பிரகாசரின் தாயார் கண்ணியம் பிக்க இந்து மதக் கல்விமான் ஒருவரின் மகனாவார். எனினும் தமது திருமணத்தின் பின்னர் கிறிஸ்தவ மறையில் அக்கறை காட்டத் தொடங்கினார். ஓய்வு நேரங்களில் தினமும் வேதாகமம் படிப்பார்.

தமக்குத் தெளிவு தரும்படி இறைவனை மறைவாக இறைஞ்சுவார். ஒருநாள் தமது மைந்தன் காய்ச்சல் காரணமாக உயிர் இழக்கும் நிலையில் இருந்த பொழுது அவர் மீண்டும் குணம்பெற்றால் தாம் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுவதாகவும், தமது மகனை புனித பணிக்கு அர்ப்பணிப்பதாகவும் நேர்ந்து கொண்டார். இறைவன் அவரது பிரார்த்தனைக்குச் செவிமடுத்தார். பையனும் குணமடைந்தான். இக்கால கட்டத்திற்குள் இவரது தந்தையார் இறந்தார். அதனால் இந்துக்களான உறவினர்களின் பாதுகாப்பில் இவர் வைக்கப்பட்டார். அப்பொழுது இவரது தாயார் மறுமணம் செய்துகொள்ள நினைத்தார். பத்திநிறை கத்தோலிக்கர் ஒருவர் இவரை வாழ்க்கைத் துணைவராகத் தெரிந்து கொண்டார். பொது நிலையினருக்குள் வழிகாட்டியாகவும் இவர் இருந்தார். அறிவூட்டும் சஞ்சிகையொன்றின் பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார். திருமணத்தின் முன்னர் அன்னையும் மைந்தனும் திருமுழுக்குப் பெற வேண்டும் என விரும்பினர். இந்துக்களான அவர்களது உறவினர்கள் இதனை எதிர்த்தார்கள். இந்துசமயத்தைக் கைவிட்டால் மூதாதையரின் சொத்துக்களை மகன் இழந்து விடுவான் எனக் கூறினார்கள். அதற்கு அந்த அன்னை, “யான் பெற்ற செல்வம் எனது மகனுக்கு மறுப்பதா?” எனக் கூறினார். எனவே ஒரே நாளில் அவர்கள் இருவரும் அருட்திரு சி. எச். லிற்றன் அ. ம. தி. அடிகளாரின் காங்கனால் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். அடிகளார் தமது மகிழ்ச்சிப் பெருமிதத்தில் “ஏனையோர் ஒரு வயலை வாங்கிய பின்னர் விதைத்து அறுவடையைப் பெற்றுக்கொள்வர். நானே அறுவடையோடு வயலைப் பெற்றுக்கொண்டேன் எனக் கூறினார்.

சிறுவன் ஞானப்பிரகாசர் பிறமதப் பாடசாலை ஒன்றில் தமது கல்வியை ஆரம்பித்தார். இப்பாடசாலையை நிறுவியவர்களுள் இவரது தந்தையாரும் ஒருவர். ஞானப்பிரகாசர் தமது தாயாரின் மறுமணத்தின் பின்னர் அமல மரித்தியாசிகளால் நடாத்தப்பட்ட யாழ் புனித பத்திரீசியார் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். இங்கு தமது படிப்பை முடித்தபின்னர் பெருந்தோட்டமொன்றில் கணக்காளராகப் பதவியேற்றார். ஓய்வான நேரங்களில் இலங்கைப் புகையிரதப்

11 குறி எழுதுவினைஞர் பரிட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்தார். அப்பரிட்சையை மிகவும் திறமைவாகச் செய்வதென உறுதியூண்டிருந்தமையால் நன்கு கீத்தியடைந்து தருதிக்கிரமத்தின் படி முதல் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இச்சித்தியானது கொழும்பு புகையிரத திணைக்களத்தின் தலைமைச் செயலகத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை அவருக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தது.

உண்மையில் உலகியல் தொழில் ஒன்றில் சித்திகரமான எதிர்காலம் அடங்குகென ஒளிவிரிக்கொண்டிருந்தது. எனினும் இவ்வினைஞரின் சிந்தனைகள் படிப் படியாக இறைபணியை நோக்கித் திரும்பிக்கொண்டு இருந்தன. திருச்சபைக்குப் பணிபுரிந்து “இருளின் நிழலிலும், மரணபாதாளத்திலும்” இருப்பவர்கட்காக உழைக்கும் பணியில் தன் வாழ்வைக் கையளிக்க விரும்பினார். எனினும் தான் தகுதியற்றவன் என்னும் உணர்வு அவரைத் தயங்க வைத்தது. அதனால் அருட்திரு சாள்ஸ் கொலின் அ.ம.தி. என்பவரிடம் அறிவுரை கேட்கச் சென்றார். அவர் நேரடியாகவே கூறினார்: “நீர் இறைபணி புரிய விரும்பினால், உலகினை மறந்து குருமடத்தில் ஏன் சேரக் கூடாது?”. ஞானப்பிரகாசமும் தீர்மானித்து விட்டார். புகையிரதப் பணியகத்தில் தனது வேலையை இராஜினாமாச் செய்து விட்டு, வீட்டில் இருந்த தனது தாயாரிடம் இச்செய்தியைத் தெரிவிக்க யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பினார். அவர் எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆயினும் அவரது சிறியதந்தை மிகவும் ஏமாற்றமடைந்தார். ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அமலமரித்தியாகிகளின் நவசந்தியாச இல்லத்தில் பிரவேசித்தார். பின்னர் தமது குருத்துவப் படிப்பிற்காக குருமடத்திற்குச் சென்றார். 1901 டிசம்பர் 1ம் நாள் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். அனுபவம் வாய்ந்த அமலமரி தியாகிகள் சபை மறைபரப்பாளர் ஒருவரின் பாதுகாப்பின் கீழ் தமது மறைப்பணியைத் தொடங்கினார். அன்று தொடங்கிய பணி அவரது மரணத்திலேதான் முடிவுற்றது.

போதகர்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரது குருத்துவப் பணியின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே, என் அவர் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னரே ஒருவகை மறை பரப்புப் பணியினுள் கால் வைத்து விட்டார். இம்மறைப்பணியை ஆயர்களாக விளங்கிய சமேரியா, பொஞ்ஜின் ஆண்டகைகளின் வீரத்துவமான வாஞ்சையினும், அப்போல்தலிக்க உறுதியிலும் பழக்கப்பட்ட முன்னைய அமலமரித்தியாகிகள் பெரிதும் விரும்பினர். இப்பணியானது பங்குகளில் போதிப்பதையும், நேரடியாகக் கத்தோலிக்கருக்கும், அதே வேளையில் கத்தோலிக்கர் அல்லாதோருக்கும் நியான ஒடுக்கங்கள் நிகழ்த்துவதையும் அடங்கியிருந்தது. இத்தியாக ஒடுக்கங்களின் சிறப்புப் பகுதியாக விளங்கியது தர்க்கப்பிரசங்கமாகும். இதில் ஒருவர் மிகப்பணிவாக வினாக்களை வினாவுபவராக இருப்பார். மற்றவர் கத்தோலிக்கருவாக இருப்பார். தர்க்கப் பிரசங்கத்தில் எடுத்துக்காட்டப்படும் விடயத்தை விட, அது எடுத்துக்காட்டப்படும் முறையிலேயே இதன்சித்தி அதிகம் தங்கி இருந்தது. இதற்குப் பொதுமக்களின் மொழிபற்றிய முழுமையான அறிவு

போதகர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அத்துடன் அவர்களின் அர்த்தமற்ற அண்ணங்கள், கற்பனைகள், மூடநம்பிக்கைகள், தப்பெண்ணங்கள், சாதுரியங்கள், நகைச்சுவைகள், பேர்போன விளையாட்டுக்கள் விடத் தூணுக்குகள் என்பவற்றையும் பூரணமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு வார்த்தையில் மறைப்போதகர் ஒருவர் பொதுமக்களின் மனப்பான்மை, துண்ணறிவு என்பவைபற்றி நெருங்கிய முறையில் அறிந்திருக்க வேண்டும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளை இவ்வகையாக விளக்கும் கலையில் கைதேர்ந்தவர். இதற்குப் பல்வேறு கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகள் பிரிவினைச் சபையாரின் எதிர்ப்புகள், இந்து மதப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பனபற்றி பின்னர் அவர் வெளியிட்ட அநேக நூல்கள் சான்றாக உள்ளன. அவற்றுட் சில “இரண்டு படு பொய்தன்” “ஒரு பெருங்கடமை” “இராசபாதை” “ஆத்துமம்” “சற்குரு” “கிறிஸ்துவின் கடவுட்தன்மை” “சமய ஆராய்ச்சியும் நேர்மையும்” “பிள்ளையாரின் சரித்திர ஆராய்ச்சி” “தீர்ப்பு” “மனச்சான்று” “பிரிவினைச் சபையார்” என்பன. இத்தகைய நூல்களின் தொகையே அநந்தம், அவற்றின் அவ்வு நான்கிலிருந்து நாற்பது பக்கங்களுக்குள் அடங்குவது. ஆயினும் அவை ஒவ்வொன்றிலும் சுத்தேசமிக் ஆசனின் எண்ணங்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தன. நூல்களின் தலைப்புக்களே அவரது தமிழ் இலக்கிய அறிவின் ஆழத்தையும், அகலத்தையும், நாட்டியும்களின் துண்ணறிவைப் பற்றிய அவரது விளக்கத்தையும் பற்றிப் பேசுகின்றன. இத்தாட்டில் இதுவரை இவரது புலமையை மிஞ்சியவர்கள் இல்லை என்று கூறினால், அல்லது இப்பிரசங்கக்கலையில் இவருக்குச் சமமானவர் வேறு யாரே என்று கூறினால் அது மிகைபடக்கூறுவதன்று. இப்படைப்புக்கள் யாவும் அறிபாமை நிரம்பியவர்களுக்கும், தவறியைழ்த்தவர்களுக்கும் அறிவிட்டு வதற்காகவே செய்யப்பட்டன.

எழுத்தாளன்

விசுவாசிகளின் அறிவுக்காக, தமது சககுருக்கள் சிலரின் துணையுடன் “குடுமப் வாசகம்” என்னும் சிறிய மாதசஞ்சிகையொன்றை வெளியிட்டார். சமய சம்பந்தமான சிறிய துண்டுப்பிரசங்கங்களுடன் சேர்த்து, பாரிய எழுத்து வேலைகளையும் மேற்கொண்டார். அதாவது, தமிழ் வாசகர்களுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் திருச்சபைக் கொள்கைகள், துறவுநிலை, திருச்சபை வரலாறு, திருவழிபாடு என்பவை பற்றி உரைநடையிலும் கவிதையுருவிலும் முதந்தாமான திறமைவாய்ந்த விடயங்களையும் எழுதினார். “ஒரேத்தோரியன்” மறை பரப்பாளர்களால் எழுதப்பட்டு, கத்தோலிக்கரின் பரம்பரைச் சொத்தாகப் பேணப்பட்டுவந்த மதசம்பந்தமான விடயங்கள் பல பதிக்கப்படாமல் இருந்தன. முதலில் அவைகளைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கினார். அருட்தந்தையர்களுடையக்கோமே கொன்சால்வெஸ், கப்ரியேல் பச்சேகோ, கயிற்றுகோ அந்தோனியோ என்பவர்கள் எழுதியவைகளைக் கவனமாக மீளாய்வு செய்து பதிப்பித்தார். இவற்றுள் அருட்தந்தை யோசவ் வாஸ் அடிகளின் வாழ்க்கை பற்றி அருட்தந்தை செபஸ்தியன்டினோ எழுதிய நூலின் தமிழ் ஆக்கமும் இருந்தது. இதனைத் தமிழில் ஆக்கியவர் “தேவப்பிரசையின் திருக்கதைகள்”, என்னும்

நூல் ஐந்து தொகுதியில் எழுதிய தமிழ் மேதையான அருட்தந்தை கப்ரியேல் பச்சேகோ என்பவராவர். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய சில விடயங்கள் பிரஞ்சு அல்லது ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டதாகவோ, தழுவிவமைக்கப்பட்டதாகவோ இருந்தன. எட்டு ஆண்டவர் சரித்திரம் இது அருட்திரு. லெசுரே என்பவரின் “Notre Seigneur Jesus Christ Dans Son S. Evangile” என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. “கிறிஸ்துநாதர் சரித்திர ஆராய்ச்சி” (தேவத்துவ விளக்கம்) என்னும் நூல் மொன்சிஞ்ரோர் வ்றெப்பல் என்பவர் கிறிஸ்துநாதரின் தெய்வீகம் பற்றிக் கொடுத்த விரிவுரைகளின் சாரம் பொதிந்ததாயிருந்தது. “கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் அதன் போதங்களும்” என்னும் நூல் அருட்திரு ஹல் (Hull) என்பவர் எழுதிய “The Catholic Church and her teachings” என்னும் நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இந்துசமயம் பற்றி எழுதும்போதுதான் அவர் திறமையின் உச்சிக்கட்டம் மீறிர்ந்தது. மொழிவன்மையும், சமஸ்கிருத தமிழ் ஆதாரங்களிலிருந்து அவர் பெற்றுக்கொண்ட இந்து மெய்யியல் புராணங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் கூர்மையான அளவையியல் அறிவும் சேர்ந்ததால் அவரை யாரும் இந்துசமயத்தைப் பற்றிய எவ்வித விவாதத்திலும் எதிர்த்து வெல்ல முடியவில்லை. இந்துசமயம் பற்றி அவர் எழுதியவைகளுட் சில:—மெய்யியல் சார்ந்த சைவம் அல்லது சைவ சித்தாந்தம், சைவசமயம் பற்றி ஓர் அமெரிக்க இந்துவின் கருத்து, திரு. பெல்பஸ் அவர்களது கடிதம் பற்றிய விமர்சனம் (இவை யாவும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை). கீழ் வருவன தமிழில் எழுதப்பட்டன:—மறு பிறப்பு, சைவர் ஆட்சேப சமாதானம், புதுச் சைவம், புதுச் சைவமும் புலால் உண்ணாமையும், மிருகபலி ஆராய்ச்சி பிள்ளை யார் சரித்திர ஆராய்ச்சி, சுப்பிரமணியர் சரித்திர ஆராய்ச்சி என்பன சமயம் சம்பந்தமாக அவர் எழுதியவைகள் பல்வகைப்பட்டன. இத்தீவில் எந்தத் தமிழ் எழுத்தாளனாவது இவர் எழுதியவைகளுக்கு மேலாக எழுத முடியுமா என ஒருவர் வியப்படையலாம்.

மொழிவல்லுநர்

தனது தாய் மொழியாக இறைவன் கொடுத்த மொழியில் அவருக்குள்ள பற்றினால் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களை ஆழமாகக் கற்றார். இம்மொழியை மதிக்கவும் இதனைக் கொடுத்த இறைவனைப் புகழவும் வேண்டுமெனத் தனது ஆன்மாவின் முழு ஆர்வத்தோடும், புத்திக் கூர்மையோடும் உழைத்தார். தமிழ் மொழியின் அடிப்படை பற்றியும், எனைய மொழிகளுடன் இதன் தொடர்பு பற்றியும் ஆராய்ந்து அவரது காலம் வரை யாரும் எடுத்துரைக்காத, இம் மொழிக்கு முதன்மை அளிக்கும், கோட்பாடு ஒன்றை நிறுவ முயன்றார். புதியவைகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள் கதியே அவரது கதியாயிற்று. பல கண்டனங்களைச் சந்திக்க வேண்டி இருந்தது. உண்மையிலேயே படித்தவர்களிடம் இருந்து சில கண்டனங்கள் வந்தன. சில கண்டனங்கள் தப்பெண்ணங்களிலிருந்தும், நொந்து போன செருக்கிலிருந்தும் உருவெடுத்தன. ஆயினும் திட நம்பிக்கையோடு தனது கோட்பாட்டில் உறுதியாயிருந்தார். இதனை நிரூபிப்பதற்

காக, தமிழ் மொழியின் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி என்ற பிரமாண்டமான நூலை எழுத முயற்சித்தார். இதில் இரண்டு பகுதிகள் அடங்கியிருந்தன. ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய நூறு பக்கங்கள் கொண்ட பத்துப் பிரிவுகளை உடையது. தனது மரணத்திற்குச் சிலமாதங்களுக்கு முன்னர் தனது முதற்பகுதியின் ஆரவது பிரிவு அச்சிவிருப்பதைக் காணும் மகிழ்ச்சி கிட்டியது. எனைய பிரிவுகளுக்கான விடயங்கள் யாவும் கையெழுத்துப் பிரதியிலேயே இருந்தன. இதுவரை அவரது வேலையைத் தொடர்ந்து செய்ய எவரும் முயற்சியெடுக்கவில்லை.

மொழிகளின் உற்பத்திபற்றிய தமது புதிய கோட்பாடு தமக்கு எவ்வாறு தோன்றியது என “தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு” என்னும் தமது நூலில் கூறுகிறார். “சேவை சம்பந்தப்பட்ட முயற்சி நிறைந்த வேலைகளை முடிந்த காலம் ஒன்றில் எத்தகைய காத்திரமான பணிகளிலும் ஈடுபட முடியாத நிலையில் ஒரு நாள் களைத்து இருந்தேன். திரு. சி. டபிள்யூ. கதிரவெற்பிள்ளை அவர்களின் புதிய தமிழ் அகராதியைத் கண்டேன். இப்பெரிய மேதை தனது வாழ்க்கைச் சாதனையான இந்நூலில் ஒரு சில தெளிவற்ற செந்தமிழ்ச் சொற்கள் பற்றி என்ன வரைந்திருக்கிறார் என்பதை அறிய விரும்பி அதன் பக்கங்களைப் புரட்டினேன். விரைவில் ஒரு முக்கியமான உண்மையை நோக்கி எனது கவனம் இழுக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் ஒரு பொழுதும் இது என்னை அவ்வளவாகக் கவர்ந்ததில்லை. அதாவது சிறப்பாக அமைந்த ஒத்த தன்மைத்தான மொழியின் சொற்கள் அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ள சொற் கூட்டத்துள் இடம் பெறுகின்றன. கால்ட்டுவெல்லும், ஏனையோரும் ஒரு சில சொற்கள் சம்பந்தமான உண்மையைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் இத்தொடர்பு எல்லாச் சொற்களையும் அடக்கும் என்பதை இப்பொழுது தான் நான் காணத் தொடங்கியுள்ளேன்.

சுருக்கமாக அவரது புதிய கோட்பாடாவது: பழைய தமிழ் சொற்களைப் பற்றிய (குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து பொது விதிக்கு இட்டுச் செல்லும்) ஆராய்ச்சி, ஒரு அடிப்படையான உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. தமிழ் மொழியின் ஆதிச் சொற்கள், இடக் குறிப்புப் பற்றி அமைந்த ஒலிகளால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவைகள் அ,இ,உ, எ என்னும் சுட்டுக்களைச் சார்ந்தன. அகரம் அண்மையையும் உகரம் சேய்மையையும் இரகம் கீழுறும் தன்மையையும், எகரம் மேலுறும் தன்மையையும் சுட்டுகின்றன. இந்த ஆதித் தமிழ்ச் சொற்களே எல்லா தீந்கோ ஐரோப்பிய மொழிகளினதும் நெடுங்காலமாக மறக்கப்பட்ட ஆதிச் சொல்லடிகள். இத்தமிழ் சொல்லடிகள் மிகவும் பண்டைய மனித வரலாற்றுக் காலத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அது ஆரிய திராவிட இனத்தவரின் மொழியில், எண்ணிக்கையில் ஆகக்கூட ஒருசில நூற்றுக்கணக்கான வேற்றுமை அறியா ஓசைச் சொற்கள் மட்டும் இருந்த காலம்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தனது கோட்பாடு பற்றிய தொகுப்பு ஒன்றை தனது அகராதியின் முன்னுரையிலும் “தமிழ் வளர்ந்த வரலாறு” என்னும் நூலிலும் “தமிழ் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி” என்னும் நூலிலும் வழங்கியுள்ளார். மேற்கூறிய இரு நூல்களும் தமிழில் உள்ளன. சிங்கள மொழியில் “திராவிட அம்சம்

கள்” என்னும் இவரது கட்டுரை Royal Asiatic Society யில் படிக்கப்பட்ட பொழுதே போரூபியர் டபிள்யூ. கெய்கர் என்பவரால் கடினமான விமர்சனத் திருள்ளாடியது. ஆயினும் அவரது புதியகோட்பாட்டை விளக்கிய அகராதி இந்தியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் உள்ள கல்விமான்களிடமிருந்து ஓரளவு, புகழையும் பெற்றது. ஐரோப்பிய மேதைகளுள் சீழ் வருவோர் குறிப்பிடத் தக்கவர் கள். கலாநிதி ஹென்றி எம். லெயோன், கலாநிதி லூட்விக் ஹரல்ட் ரூட்ஸ், போரூபியர் எல். ஓ. ஷ்ரேடர், கலாநிதி எச். பெய்தன் என்பவர்கள். இவர்கள் அவரது புதிய கோட்பாட்டை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளாவிடினும் சிறப்பாக அவரது முயற்சியையும், புலமையையும், புகழ்ந்தார்கள். பிரான்சிலும் சிறப்பாக ஜேர்மனியிலும் உள்ள மொழி வல்லுனரோடு கலந்து பேசு ஐரோப்பாவுக்கு விஜயம் செய்யும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் மொழி கள் பற்றிய அறிவுத்துறையில் அவர் உயர் நிலையை எய்தியிருப்பார். ஆயினும் இத்தகைய ஆசைகள் அவருக்கு இருக்கவில்லை. இவை அனைத்தும் “மறைபாப்பு வேலைகளின் துன்பங்களின் மத்தியில் அறிவு விரித்திக்காக மாத்திரமே கையேற் கப்பட்டு தொடர்ந்து செய்யப்பட்ட அன்பின் முயற்சியாகும். (அகராதியின் முன்னுரை பக். VII) தமது சொந்த நாட்டில் இவர் ஓர் இறைவாக்கினராக இல்லாவிட்டாலும் தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழி கைவந்த வல்லாளராக அவர் மதிக்கப்பட்டார். இதனை எழுதுபவர் 1931 ம் ஆண்டில் அவரோடு கோவைக்குப் பயணம் செய்கையில் இதனைக் கண்கூடாகக் காணும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றார்.

வாலாற்றுகிரியன்

அவரது மொழி ஆராய்ச்சியுடன் வாலாற்றாராய்ச்சியும் விரைந்து வளர்ந்தது. இயல்பாகவே அவரது கவனத்தை முதல்முதல் ஈர்த்தவை யாழ்ப்பாணத்தின் சமய, சமூக வரலாறாகும். இத்துறையில் ஊக்கமுடன் வேலை செய்தார். எந்த அறிவுத்துறையையும் ஆரம்பிக்கும்போது உண்டாகக்கூடிய இடறுகளைத் துணிவோடு எதிர்கொண்டார். “தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும்” “யாழ்ப்பாணம் பற்றிய வரலாறு துணையுடைய, போத்துக்கீச டச்சுக் காலத்தின் யாழ்ப்பாண வரலாறு என்பனவற்றைத் தமிழில் எழுதினார். “யாழ்ப்பாண அரசர்கள்” “இந்தியாவின் புராதன வரலாறும் கால நிருபணமும்” “தமிழர் மத்தியில், சாதியின் பிறப்பு” என்பவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். அவரது பெரிய வரலாற்றுப் படைப்புகளில் இவை சில. இன்னும் மூன்று விடயங்கள் இவற்றோடு சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

(1) “இலங்கைக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வரலாறு” இது பற்றி அருட்திரு எஸ். ஜி. பெரேரா சே. ச எழுதியதாவது “காலத்திற்குரிய வரலாற்றைக் கற்பதற்குத் தேவையான ஆதாரங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தெளிவான வரலாற்றை வாசகர் மூன்னிலையில் அவர் வைக்கிறார்.

(2) யாழ்ப்பாணமறை மாவட்டத்தில் இருபத்தைந்து ஆண்டு கத்தோலிக்க வளர்ச்சி. இது உண்மையில் யாழ் மறை மாவட்டத்தைப் பற்றிய விபரங்களைக் கொடுக்கிறது. உண்மைச் சம்பவங்களையும், புள்ளி விபரங்களையும் கொண்டது. விபக்கத்தக்க பொறுமையோடு பாரம்பரியங்களிலிருந்து தகவல் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பங்குத் தளங்களினதும், மறை மாவட்டத்தினதும் வரலாற்றுப் பதிவேடுகள் அச்சில் வெளிவந்ததும் வெளிவராததுமான ஆதாரங்கள் என்பன வற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன.

(3) யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க சமயம். இது ஆரம்பம் தொடக்கம் 1926 வரை யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் வரலாற்றுச் சுருக்கமாகும்.

மொழி வரலாறு சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கு தமது நூல்நிலையத்தையே முக்கியமாக நம்பியிருந்தார். தனது சொந்த முயற்சியினாலும், பொது நிலையினரான சில நண்பர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட சிறிய உதவிகளினாலும் இந்த நூல்நிலையத்தை அமைத்திருந்தார். இந்நூல் நிலையம் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்ததும், கிடைத்தற்கரியதுமான புத்தகங்களையும், ஏடுகளையும் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இதனை எழுதுபவர் உறுதி கூற முடியும். ஆயினும் இந்நூல் செல்வங்களைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு ஒரு மேதாவியின் ஞாபகச் சின்னம் என்ற முறையிலாவது இதனைப்பாதுகாக்க—எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. அச்சுப்பதிப்புப் பெற்ற அவரது சில படைப்புக்களுக்கும் இதே கதிதான் நேர்ந்துள்ளது போலத் தோன்றுகின்றது. வருங்கால சந்ததியின் பிரயோகத்திற்காகவும், அறிவுக்காகவும் அவையனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மறைப்பணியாளர்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் உண்மையில் ஒரு மொழிவல்லுநர், வாலாற்றுகிரியர், எழுத்தாளர். ஆயினும் இது அவரது வாழ்க்கைப் பணியல்ல. காரணம் அவர் அனைத்துக்கும் மேலாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு மறைப்பணியாளராக இருந்தார். யோசவ் வாஸ் முனிவரையோ, யக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளையோ மாதிரியாகக் கொண்டவர். அவரது அதிசயிக்கத்தக்க கல்வியறிவானது அவரின் பணிகளுக்கு ஓர் கருவியாக அமைந்திருந்தது. கிறிஸ்துவிடம் மக்களை மனந்திருப்புவதற்கும், தமது நாட்டு மக்களுக்கு ஒளியூட்டுவதற்கும் உதவியாக இருந்தது. 1904ல் இவர் நல்லூர்ப் பங்கின் பொதுப்பையேற்றார். இப்பங்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே கத்தோலிக்கர் அல்லாதோர் வாழுகின்ற வரையறுக்கப் படாத பிரதேசமாகக் கருதப்பட்டது. துறவிகளாகவோ, மறைமாவட்டக் குருக்களாகவோ இருந்த பங்கு குருக்களின் பராமரிப்பில் கத்தோலிக்கர் விடப்பட்டனர். ஆனால் கத்தோலிக்கர் அல்லாதவர்கள்தான் இவரது பங்கு மக்களாக இருந்தனர். நல்லூரில் ஒரு கோவிலும், சிறிய குருமனை ஒன்றும் இருந்தது. அதுதான் பின்னர் அவரது பங்காக மாறியது. இதுவே அவரது கல்விமாட்டமாகவும் தமது கல்வியை வளர்த்துக் கொண்ட நண்பர்களை வரவேற்கும் கூடமாகவும் விளங்கி

யது. இந்த நிலைத்தில் இருந்து கொண்டு தமது மறைப் பணியைத் தூரத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கும் பரவச் செய்தார். சொந்த நாட்டு மண்ணிலிருந்து டிறந்து இலட்சக்கணக்கானோர் இதயங்களில் வேரூன்றி, பரந்த புனிதமான இலக்கியத்தினால் வளம் பெற்று நுணுக்கமான நாளாந்த சடங்குகளால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, லேயின் ஒவ்வொருவடிவத்திலும் அர்ச்சிக்கப்பட்ட ஒரு சமய முறைமையில் அவர்கள் வைத்திருந்த விசுவாசத்திலிருந்து அவர்களைத் திருப்பி விடுவது என்பது அவ்வளவு இலகுவான பணியல்ல. குறிப்பாக ஒரு சமயம் அந்நிய கலாச்சாரத்தோடு தொடர்புடையது என்னும் எண்ணம் பொது மக்கள் மனதில் இருக்கும் பொழுது அச்சமயத்துக்கு மனத்திருப்புதல் கடினமானதாகின்றது. மறைபரப்பாளரின் முதற்பணி தனக்கு செவிமடுப்போரின் உள்ளங்களிலிருந்து இத்தகைய தப்பான எண்ணங்களைத் தகர்த்தெறிவதாகும். பின்னர் அவர்களுக்கு மிகப்பழக்கப்பட்ட வழிமுறைகளைக் கொண்டு விடயத்தை அணுக வேண்டும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு இது நன்கு தெரியும். ஒரு பக்கத்தில் பொது மக்கள் சமயமாயும், மறுபக்கம் மெய்யியல் கொள்கைகள் சார்ந்ததுமான இந்து சமயத்தை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். அதன் கலாச்சாரத்தையும், அதில் காணக்கூடிய உண்மைகளையும் அவர் அறிந்திருந்தார். எளிமையும் துறவும் கலந்த அவரது வாழ்வு பொது மக்கள் “சுவாமி” அல்லது “குரு” என்று வைத்திருந்த எண்ணங்களுக்குப் பொருத்தமானதாகக் காணப்பட்டது. அவர்கள் மத்தியில் “நல்லூர் சுவாமி” என்றே அறியப்பட்டார்.

இம்மறைபரப்பாளருக்கு அடுத்து வந்த இடர்ப்பாடு நிதி சம்பந்தமானதாகும். நிலம் வாங்கவும் கோவில்கள் அல்லது சிற்றலயங்கள் கட்டவும் மறைத் தொண்டர்களுக்கு வேதனம் வழங்கவும், மனம் திரும்பியோருக்கு நூல்கள் விநியோகம் செய்யவும், சில வேளைகளில் அவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றை வழங்கவும் நிதி தேவைப்பட்டது. மனம் திரும்பியோர் பொய்யான வழக்குத் தாக்கல்களால் அடிக்கடி துன்புறுத்தப்பட்டனர். கிணறுகளுக்கும் பொது நீர்நிலைகளுக்கும் அவர்கள் செல்வது மறுக்கப்பட்டது. இந்துக்களின் சமூகத்திலிருந்து புறம்பாக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குக் காட்டப்பட்ட விரோதம் மறைப்போதகருக்கு எதிராகவும் அடிக்கடி பாய்ச்சப்பட்டது. அது அவரைக் காயப்படுத்தும் அளவுக்கும் சென்றது. வீரம் பொருந்திய உறுதியோடு சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஒவ்வொரு தடையையும் மேற்கொண்டார். கிராமம் கிராமமாகக் கிறீஸ்துவின் கொடியைத் தாங்கிச் சென்றார். அவரால் மனம் திருப்பப்பட்டோர் தொகை 3000, நிறுவப்பட்ட பங்குத் தளங்கள் 37, இவ்வாறு புனித சின்னப்பரைப் போன்று தனது தெய்வீகத் தலைவருக்காக உழைத்தார். “நான் செய்த பயணங்கள் மிகப்பல. அவற்றில் ஆறுகளாலும், கள்ளர்களாலும் இடர்கள், சொந்த இனத்தாரும் வேற்றினத்தாரும் இழைத்த இடர்கள், கட்டிலும் இடர்கள், கடலிலும் இடர்கள், போலிச் சகோதரர்களால் இடர்கள் இப்படியும் எத்தனையோ இடர்களுக்கு ஆளானேன். அயராது உழைத்துக் களைத்தேன். பன்முறை கண்விழித்தேன். பசிதாகமுற்றேன். பன்முறை பட்டினி கிடந்தேன். குளிரில் வாடினேன், போதிய ஆடையின்றி இருந்தேன்”.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சிறந்தோர் செயல் வீரன். சோம்பேறியாகவோ அல்லது வேலையின்றி இருப்பதையோ அவர் சகிக்கமாட்டார். எப்பொழுதும் வேலை செய்துகொண்டே இருந்தார். போதித்தார், கல்வி கற்பித்தார். நூல்களைப் படித்தார். தாமே நூல்களை எழுதினார். அல்லது மற்றவர் எழுத தாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஆயினும் அவர் கல்விச் செருக்குடையவராக இருந்தவரல்லர். ஒவ்வொருவரையும் மென்மையான புன்முறுவலோடும், அன்பான வார்த்தையோடும் வசவேற்பார். மனந்திரும்பியவர்களான தனது ஏழை மக்கள் தம்மை எப்பொழுதும் அணுகக் கூடிய விதத்தில் வாழ்ந்தார். அடிக்கடி அவர் செய்த பயணங்களைக் கூட இறை வார்த்தையை விதைப்பதற்குப் பயன்படுத்தினார். ஒரு சிறிய புத்தக அலுமாரியையும் தன்னோடு கொண்டு செல்வார். ஒவ்வொருபுறையிலோ அல்லது பனை மரத்தின் கீழோ தனது எழுத்து வேலையில் முனதை ஒரு முகப்படுத்தி நல்லூரில் உள்ள தனது இல்லத்தில் படிப்பதைப் போன்று இத்தகைய இடங்களிலும் படிப்பில் ஈடுபட்டு விடுவார்.

அனைத்திற்கும் மேலாக அவர் ஓர் எடுத்துக்காட்டான துறவியாக இருந்தார். இறைவனின் பிரசன்னத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பரிசுத்தமான குரு இவர். இறைவனுக்காகத் தன்னையே செலவிட்டவர். அவரது வாழ்க்கையின் தூண்டுதல்கள் என்றும் வாழும். வருங்கால சந்ததியினர் எழுந்து இம்மாபெரும் கத்தோலிக்கக் குருவை ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டாடுவர்.

தமிழாக்கம் :— அருட்செல்வி பொனவெஞ்சர்.

සථාම් ඥානප්‍රකාශාර් සමරු මුද්දරයක්

දෙමළ හ ඡාවටත් තම ආගමටත් අසාමාන්‍ය සේවයක් ඉටුකළ මහා විද්වතුන් දෙදෙනා වන, ආරාමිහ නාවලීට හා විදුලානන්ද ස්වාමීන්වන් සමරු මුද්දර : තිතුන් කිරීමෙන් මේ රට ඔවුන්ට ගෞරව දැය වූ අතරම, තම තත්වයද උසස් කර ගත්තේය. ඒ මාර්ගයෙහිම යමින් ක්‍රිස්තියානි ආගමේ පූජකයකු වූ ස්වාමි ඥානප්‍රකාශාර් සිහිකිරීමේ සමරු මුද්දරයක් නිකුත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මම බෙහෙවින් ප්‍රීති වෙමි.

මේ රටේ ක්‍රිස්තියානි ධර්මය නගා සිටුවීමට ස්වාමි ඥානප්‍රකාශාර් හේතු වූ බව අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුය. දෙවියන් වෙනුවෙන් සේවය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුවේ තනතුර පසින් ගසා ඉවත දමා ඔහු පූජකයෙකු බවට පත්විය. විරමා මුනිවර් ප්‍රාදුර්භූත වීමෙන් අවුරුදු දෙසියයකට පසු දෙමළ රටේ උපන් කතෝලික පණ්ඩිතයා මොහු විය. ස්වාමි ඥානප්‍රකාශාර් හාභා බොහෝමයක් පැරණතරට දැන සිටියේය. හාභා රාශියක් දැන උගත් අය අතරද මොහු පිළිබඳ තක්සේරුව බෙහෙවින් උසස් විය.

ක්‍රිස්තු ධර්මය ප්‍රචාරය කිරීමට ඔහු ගත් උත්සාහය නිසා ඒ ධර්මයත් සමගම දිව්‍ය භාෂාවද වර්ධනය විය. ඔහු විසින් දෙමළ භාෂාව වර්ධනය කරනු ලැබීය. අලංකාර කරනු ලැබීය. නව දියුණුවක් හා සමෘද්ධියක් ද ඇති කරනු ලැබීය. යඤ්ච කිරීම පිළිබඳ පොත්, අංගම ධර්මය පිළිබඳ පොත්, ධර්ම දේශනා අඩංගු පොත්, ඉතිහාස පර්යේෂණාත්මක පොත්, ආගමේ ඉතිහාසය දක්වෙන පොත්, කුඩා පොත්, වෙන හාභා වලින් පරිවර්තනය කරන ලද පොත් යනාදී වශයෙන් සිය ගණන් පොත් මෙතුමා විසින් ලියා ප්‍රසිද්ධ කරනු ලැබීය. ඒ සමගම ඉතා දුර්ලභ ගණයේ පොත් මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරනු ලැබීය. නවද, තරුක්කු සාස්තර සුරුක්කම්, තමිල් අමෙස්පුට්ට වරලාද, සොටි පිරස්පු මප්පියල් අකාරාදි ආදී ඔහුගේ සාහිත්‍ය කෘතීන් දෙමළ භාෂාවට අලුත් බලයක් හා ශක්ති යක් ලබා දුන්නේය.

ස්වාමි ඥානප්‍රකාශාර් ශ්‍රේෂ්ඨ පණ්ඩිතයෙක් විය. ඔහු නමාගේ දැනුම හා හැකිය වත් දෙමළ ලෝකයට ප්‍රදානය කළේය. සමීනි සමාගම් රාශි යක මලසින් ඔහුගෙන් අලංකාරවත් විය. අගමික පොත් කතුවරයකු, පූජකවරයකු, පර්යේෂණ කථකුවල නියැලී කෙනකු, හාභා රාශියක පාණ්ඩිතයා ලැබූ කෙනකු හ විශේෂඥ ගුරුවරයකු ලෙස ඔහු ජීවත් වූයේය.

මෙවැනි ශ්‍රේෂ්ඨ පණ්ඩිත රත්නයක් වූ ස්වාමි ඥානප්‍රකාශාර් වෙනුවෙන් සමරු මුද්දරයක් අද නිකුත් කරනු ලැබේ. මෙය මීට බොහෝ ඉහත දිනයක සිදු කළ යුතුව තිබූ යුතුකමකි. ප්‍රමාද වී වුවද දැන් එය ඉටුකිරීම ගැන අප සතුටට පත්වෙමු. දෙමළ ජනතාවද ආඩම්බර වනු ඇත. මේ සමරු මුද්දරය නිකුත් කළ යුතු යයි මම කිව්වත් ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා

සිවියෙහි පසුගිය වර්ෂයේ ගරු ඩී. ඩී. විජේතුංග ඇමතිතුමා පාර්ලිමේන්තු වදනේ “වෙල්ලඬියා රාජදරෙයි ගරු ඇමතිතුමාගේ ඉල්ලීමට අනුව අපි ස්වාමි ඥානප්‍රසාදය සමඟ මුද්දරයක් නිකුත් කිරීමට තීරණය කළෙමු.” යයි ප්‍රකාශ කළේය. මගේ ඉල්ලීම පිළිගෙන එය ක්‍රියාත්මක කළ කැපැල් හා වදන පිළිබඳ ගරු ඇමති, ඩී. ඩී. විජේතුංග මහතාට මගේ ස්තූතිය පිරිනමමි. ඒ පිළිබඳ දැඩි උනන්දුවකින් හා ආශාවකින් ක්‍රියාකළ නිලධාරීන්ටත් මේ කටයුත්තෙහි අප්‍රතිහත බෙදීයකින් හා සම්බන්ධතාවයකින් ක්‍රියාකළ ශ්‍රී ලංකා ත්‍රිස්තියානි ද්විත්ව සංස්කෘතික මහා සභාවටද මම ඉතා සිතින් ස්තූති කරනු කැමැත්තෙමි.

(ස්වාමි ඥානප්‍රසාදය නාමය බැබළේවා.)

වෙල්ලඬියා රාජදරෙයි.
ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන, ද්විත්ව සාහස ක්‍රියාත්මක
හිත දු ආගම හා සංස්කෘතික කටයුතු
පිළිබඳ අමාත්‍ය.

1981. 05. 22.

ගො. ඥානප්‍රසාදය නි. ම. නි. ස්වාමීන් වහන්සේ

(ධර්ම ප්‍රේමිකයා--ශාස්ත්‍රඥයා)

අතිගරු ආචාර්ය එඩ්මන්ඩ් පීරිස් පියතුමා, නි. ම. නි.

(විශ්‍රාමලත් හලාවත අභරදකුමා)

උපත, සිත් හැරීම, දේව කැඳවීම

ස්වාමිනාද පිල්ලෙයි ඥානප්‍රසාදය තුමා ජන්මලාභය ලැබුවේ 1875 හේ අගෝස්තු මස 30 වෙනි දින යාපනයේ මානිස් පාසි ගම හින්දු දෙව්ගුරුන් ගෙනි. එතුමාගේ පියා ගුරුවරයෙක්ද හින්දු කෝවිලක් භාරකාරයෙක් ද විය. මව සුප්‍රසිද්ධ හින්දු පබ්වරයකුගේ දුවය. එහෙත් ඇගේ විවාහ ජීවිතය පටන්ගත් කාලයේ සිටම කිතු දහම කෙරෙහි සිත ඇදී ගිය නිසා වරින් වර බයිබලය කියවමින් රහසිගතව දෙවියන්ට යාඥ කළාය. එක් දිනක් තම පුත්‍රයා උණ රෝගයෙන් මරණාසන්නව සිටිනවා දැක දෙවියන් වෙත තෙත් සිත් යොමා මෙසේ අයදිණි. “දෙවියනි, මගේ පුතුව සුවය ලැබුනොත් මම ක්‍රිස්තියානි ආගම වැළඳගෙන ඔහුද දේව මෙහෙයට කැප කරන්නෙමි”. දෙවියන් වහන්සේ ඇගේ කන්තලව්වට යටත් දන් සේක. පුතුව සුවය ලැබුණේය. මේ යුගයේදීම තම පියා කාලක්‍රීයා කළහෙයින් කුඩා ඥානප්‍රසාදය තම හින්දු නැදැසින්ගේ පරිසරයෙහි ඇති දැඩි විය. එවිට තම මෑණියන් දෙවෙනි කසාදයක් ගැන කල්පනා කරද්දී, තෝරාගත් පුරුෂයා ප්‍රගතිගමි හත්තිමත් කපන්දිකයෙක් ද අධිසපන සභරාවක කතුවරයෙක්ද විය. එහෙත් විවාහයට පෙර තම පුතණුවන් සමග ප්‍රසාද ස්නානය ලබා ගන්නට එතුමි අදහස් කළ ය. ඇගේ හින්දු නැදැසෝ ඇයට මෙසේ කීහ. “ඔබේ කැමැත්තක් වුව හෙත් ඔහුට තම පාරම්පරික වස්තුවෙන් කිසිත් නොලැබෙන්නේය”. එයට ශුද්ධාසාර මව දුන් පිළිතුර මෙසේය. “මම මෙක් පුර යන්ටත් මගේ පුත් රුවන නිරයේ හෙලන්නටත් මට හැකිද”. මෙලෙස අමිමත් පුතන් එකදිනම ගො. සි. එච්. ලිටන් පියතුමා ගෙන් ප්‍රසාද ස්නානය ලබා ගත්හ. එතුමා ප්‍රීති ප්‍රමෝදිතව මෙලෙස සැල කළේය. “අතින් අය කුඹුරක් මිලයට ගෙන ඉන් පසු වසුරයි. මේ වනාහි අස්වැන්නන් සමග කෙතක් අත් කර ගත්තෙමි”. කුඩා ඥානප්‍රසාදය අකුරු ඉගැනීම පටන් ගත්තේ තම පියාගේ මූලිකත්වයෙන් දැරූ ශ්‍රී කතෝලික පාසලකයි. එහෙත් තම මෑණියන්ගේ දෙවැනි කසාදයට පසු යාපනයේ ඔබ්ලේට් පන්තියේ පියවරුන්ගේ සංවිධානය යටතේ පැවතුන සාන්ත පැවරික් විදුහලට බැඳුනේය. එහි තම ඉගැනීම නිම කළයින් පසු වත්තක ගණන් තබන්නකුගේ ධරයක් ලබා ගත්තේය. එහි තැනක් යන්ට පෙර ඔහු දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ ලිපිකරු විභාගයට පෙනී සිට උසස් පෙළේ පළමු තැන දිනාගත් හෙයින් කොළඹ මහ කන්තෝරුවේ වැදගත් කාර්ය යකට පත් විය. දැන් ඉතින් ලෝසිපිය අත උබයි. ශ්‍රී කාන්තාව ඔහු

දෙස හෙත් යොමා මෝහන මද සිතාමත් පහළ කළාය. එහෙත් තරුණ යාගේ සිත වෙන අතකට යොමුවී තිබුණේය. එනම් තම මුළු ජීවිතය දේව සේවයට කැපකරමින් කිතු දහම නොදැන අදුරේ ගමන් කරන්නන්ට නිසි මග පහදා දීමටයි. එවැනි සේවයකට තමා සුදුසු දැයි අනුමාන සිතින් පෙළුනේය. සිත් සමාධිය සොයා බිහි ගියේ ගෞ. වාර්ලිස් කොලින් නි. ම. නි. පියතුමා වෙතටයි. එතුමා තරුණයා දෙස බලා “පෙම්වත් දරුව, ඔබ දේව සේවයට කැපවෙන්නට කැමති නම් ලෝ සැපත අත් හැර දෙවසත් හලට නොයන්නේ ඇයිදැ” යි ඇසුවේය. ඉන්පසු තරුණයා තීරණයකට බැසගෙන තම දුම්රිය කන්තෝරුවේ නිල යෙන් අස්වී ශාප්තයට ගොස් තම ස්ථිර අදහස මවට දැන්වූයේය. මව ඊට විරුද්ධ නොවීය. එහෙත් ඇගේ පුරුෂයා තම සිරි පැතුම් හංග කෙනකු සේ දක් විය. ඥාප්‍රග්‍යශර් නිර්මල මරිය නිකායේ පැවදි පුහුණුව ලබා යාපතයේ දෙවසත් හලට ගියේය. 1901 කේ දෙසැම්බර් මස 01 වෙනි දින පූජ්‍යත්වරය ලැබ ධර්මසේවයෙහි නිපුණ බිබිලේටි පංතියේ පූජ ප්‍රසාදි නමක යටතේ තම ප්‍රචාරය ආරම්භ කළේය. එතැන් සිට එතුමන්ගේ ශු. මරණය දක්වා නොකඩව ම එය ගෙන ගියේය.

ධර්ම දේශකයා

බිබිලේටි පංතියේ පියවරු තම ධර්ම සේවය මෙරට පටන්ගත් කාලයේ දී දහම දෙසමටත් සැදැහැවතුන්ගේ සිත් ප්‍රබුදු වීමටත් අනුගමනය කළේ ගෞ. සෙමේරියා සහ ගෞ. බොන්ජන් නමැති පියවරුන් විසින් සකස් කළ පිළිවෙලයි. එය සති දෙකක නොහෙත් තුනක පමණ දිවිය ඥාන කාන්තියක් වුවද එහි විශේෂ අංගයක් නම් ආගම පිළිබඳ සංවාද පැවැත් වීමයි. මේ විධියේ දෙසම ජන හිතට වදින්නේ ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ සිටිත් විටින් කපා බහ ජනකපා යනාදිය දැන ගෙන දේශකයා තම කථාව එ වා සින් රසවත් කළොත්ය. ඥාප්‍රග්‍යශර් පියතුමා ගැමියන් අතරේ හැදුනු වැඩුනු දෙමළ බසත් හින්දු ආගමත් මනා දෙස දත් කවිකයකු හෙයින් ආගම් වාදයට සුරයෙක්වී. එතුමන්ගේ වාදදේශනා මාතෘකා ස්වල්ප යකි මේ :—

මහ බොරු දෙකට්ටුව, රාජකීය මාවත, අත්මය දේව ගුරුතුමා, මිනිස් බව ගත් ක්‍රිස්තු දෙවියෝ, ආගම පිළිබඳ අවංකභාවය, පිල්ලයාර්ගේ උපත, රෙප්‍රමාදුව යනාදිය. පොදු ජනයාගේ උපදේශනය පතා ලියන ලද ගත් පෙළත් එතුමාගේ ගැඹුරු භාෂා, ඥානයත් ගැමි සිරිත් විරිත් පිළිබඳ හසල දැනුමත් ප්‍රකාශ වෙයි.

ග්‍රන්ථ කරතා

සැදැහැ වතුන්ගේ දහම් උදාව සදහා ඥාප්‍රග්‍යශර් පියතුමා තවත් පිය වරුන්ගේ සහයෝගය ඇතිව “කුඩුම්බ වාසගම්” හෙවත් (පවුල් සගරාව) නමැති මාසික සගරාව ආරම්භ කළේය. මෙවැනි කුඩා පොත් හැර

කතෝලික උගතුන්ගේ මන දොල සැනසීමට ඉතිහාසය, සාහිත්‍යය, දේව ධර්ම ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ පෙර පසිවරුන් විසින් ලියන ලද පොත් පත් සොයා ඒවා නිසි පිළිවෙලට ශුද්ධ කොට අවිඛණ්ඩා ප්‍රසිද්ධ කළේය. මෙලෙස, අත් අකුරින් තිබුන ගොන්සාල් වෙස් පියතුමාගේ පොත් කිපයක්ද ගැඹුයෙල් පවේකෝ, කිසිතානෝ අත්තෝනියෝ යනාදි ඔරතෝටියානු පිය වරුන්ගේ පොත්ද මහජනයා ලබා ගත්හ. ගෞ. පව්වේකෝ පියණන් විසින් දෙමළ බසට පෙරළන ලද ගෞ. සෙබස්තියන් ද රේගෝ පියතුමන් පාර්තුගිසියෙන් ලියූ පූජේ වාස වර්තය ඉතා වැදගත්ය. කව්වේතෝ පිය තුමා දෙමළ බස මනා කොට උගත්—පසිරුවනකි. “තේව පිරසසින් තිරුක්කදෙයි” හෙවත් දේව ජනයාගේ පූජ්‍ය කථාව කාණ්ඩ පහකින් යුත් යුත් විශාල ප්‍රබන්ධයකි.

ඉංග්‍රීසියෙන් සහ ප්‍රංශ භාෂාවෙන් දේව ධර්මය ගැනත් ක්‍රිස්තු වර්තය ගැනත් සුප්‍රසිද්ධ ග්‍රන්ථ කිපයක් ඥාප්‍රග්‍යශර් පියතුමා දෙමළ බසට නැගූ වේය. එතුමා සංස්කෘත සහ ද්‍රවිඩ ගද්‍ය පද්‍ය සාහිත්‍ය රචනා තියුණු ලෙස දැනසිටි, හින්දු දර්ශන ශාස්ත්‍රයද දේවකථාද මනා කොට දත් උගතෙකි. එබැවින් එතුමාගේ ශාස්ත්‍රඥනය බැබළෙන්නේ හින්දු ආගම ගැන ලියූ විවරණයන්හිය. මේවා ස්වල්පයක මාතෘකා මෙසේය.

සෛව දර්ශන ශාස්ත්‍රය, පුනර් ජන්මය (සංසාරය) නූතන සෛව වාදය, හින්දුවරුන්ගේ නිර්මාංශාකාරය පිළිබඳ ඉතිහාසය, හින්දු ආගම හා බිලි පූජා යනාදිය. ආගම ධර්මය මුල් කොට ගෙන එතුමන් විසින් රචිත උපදේශ, වාද, විවරණ, ග්‍රන්ථ මාලාව, අද දක්වාම අප රට දෙමළ උගතුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨයි.

වාග් විද්‍යාව

ඥාප්‍රග්‍යශර් පියතුමා තම මව් බස දේවඥානයක් මෙන් සලකා ඊට ප්‍රේම කළේය. එම භාෂාවත් එහි ව්‍යාකරණය හා—සාහිත්‍යයත් තම තියුණු නැණින් මනා ලෙස ඉගෙන ගෙන දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රශංසා කළේය. අසල්වැසියන්ට සේවය කළේය. තවද මෙතෙකින් තොරවත් වා දෙමළ බස අගමල සොයා පර්යේෂණ පැවැත්වූයේය. අමුතු දෙයක් අනාවරණය කිරීමෙන් කොයි උගතාටත් අනියම් දොස් අසන්නට ද නියම ගුණ වර්ණනා ලබන්නටද සිදු වන්නේය. එතුමා තමාට එල්ල කරන ලද දෝෂාරෝපණ වලට හය නොවී තමා සොයාගත් මතයෙහි නිරතව එය අනුව අකාරයක්ද පිළියෙල කළේය. එතුමන්ගේ සැලැස්ම සැටියට මෙම ග්‍රන්ථය පිටු සියයකින් යුත් කොටස් දහයකින් බැදි තැණ්ඩ දෙකකින් සමන්විත විශාල ශාස්ත්‍රීය කෘතියකි. එතුමන්ගේ මරණයට පෙර එළි දුටුවේ පළමුවන කාණ්ඩයේ කොටස් හයක් හා ලිපි ලේඛන සුදානම් කොට තිබුණි. එහෙත් සුදුසු අනුගාමිකයෙක් ඉදිරිපත් නොවීය.

—හාමා හදුන වැඩුන වධිය පිළිබඳ තම මතය හිතට පහළවූ ආකාරය (How Tamil was built up) නමැති පොතේ එතුමා මෙසේ විස්තර කරයි.

“දවසක් මම ඉතා වෙහෙස මහත්සිව ලැබුම් ගෙව පැමිණ සි. ඩබ්ලිව්. හයිඩ්ලිල් පිල්ලෙයි මහතාගේ අලුත් දෙමළ අකුරුදිය අතට ගෙන කිය වන්නට පටන් ගත්තෙමි. මා එහි කොළ පෙරල පෙරලා සෙව්වේ සාහිත්‍ය පොත්වල පෙනෙන ගුප්ත වචන සහ ඒවාට මේ උගතා දී තිබෙන අර්ථයි. මෙයට පෙර කවදාවත් නොසිතූ දෙයක් මගේ හිතට පහළ විය. එනම් : තුළනතාවයක් ඇති අපේ මේ හමාවේ මුළු ශබ්ද මාලාවම පාහේ පරිස්සර සබඳකම් ඇති ශබ්ද කැපි ස්වල්පයකින් සංයුක්ත බවයි. මේ ඊතියට නොගැළපෙන වචන අතරොස්සක් ඇත. එහෙත් ඒවා අතියම් ශබ්දය. කොල්ඩ්වෙල්තුමා සහ තවත් ස්වල්ප දෙනකු මගේ මතයට සමාන මතයක් වචන ස්වල්පයක් ගැන ප්‍රකාශකර තිබෙන නමුත් දැන් මට පැහැදුන මතය මුළු ශබ්ද මාලාව ගැනයි.” හාමා උත්පාදනය පිළිබඳ ඥාන ප්‍රශංශී පියතුමාගේ මතය එතුමාගේ මහා අකුරුදියේ ප්‍රාරම්භයෙහිද තවත් දෙමළ පොත් දෙකකද විස්තර කර තිබේ. “සිංහල භාෂාවේ ද්‍රව්‍ය මූලධර්ම පිළිබඳ එතුමාගේ රචනාවක් රාජකීය ආසියාතික සංගමයේදී කිය වන්නට යෙදුන විට ශාස්ත්‍ර විශාරද ගයිගර් මහතා ඊට විරුද්ධව තදින් කපා කළේය. (R. A. S. (CB) No. 89 pp 233-253; No. 90 PP 16-43) එහෙත් අප පියතුමාගේ අකුරුදිය ප්‍රංශයේ සහ ජර්මනියේ බොහෝ උගතුන්ගේ ප්‍රශංසාවට ලක් විය. ඔව්හු එතුමන්ගේ මත පිළිගත් බව නොකිව්වත් එතුමන්ගේ විශාරද භාෂාඥානයත් උතුම් උත්සාහයත් වර්ණනා කළහ. තම මතය ගැන යුරෝපයේ උගතුන් සමග සාකච්ඡා කරන්නට අප පියතුමාට එකල ඉඩ ලැබුනේ වි නම් බටහිර ශාස්ත්‍රඥයන් අතරේදී ගරුතර තැනක් දිනාගන්නට ඉඩ තිබුණි. එහෙත් උන් වහන්සේ ශාස්ත්‍රීය කටයුතු වලට අත තැබුවේ “ඥානවිද්‍යා සදහා දයාත්විත සේවයක් ඉටු කිරීමටයි. කටයුතු රාශියකින් බරවූ පූජක සේවය මධ්‍යයෙහි ශාස්ත්‍රීය ව්‍යාපාරත් කරට ගත්තේ ඒ නිසාමයි. එතුමා තම රටේ දිවැසි වරයකුගේ ගෞරවය නොලැබුවත් දකුණු ඉන්දියාවේ එතුමාට පුදන ලද ගරු නම්බු 1930 දී මම දිවිමි.

ඉතිහාසඥයා

හාමාව පිළිබඳ පර්යේෂණ මධ්‍යයෙහි එතුමා ඉතිහාසය ගැනත් පරික්ෂණ පැවැත් වූයේය. එතුමාගේ අවධානය පළමු කොට යොමු වූනේ යාපනයේ පුරා වෘත්තය වෙතටයි. කොයි ශාස්ත්‍රීය කටයුතු ගැනත් පුරෝගාමිව ක්‍රියා කරන්නට නොයෙක් බාධා පැමිණෙන්නේය. අප පියතුමා ඒවා සියල්ලට සිත් දිරියෙන් මුණ පාගෙන ඉදිරියට ගමන් කළේය. දෙමළ බසින් ලියූ ඉතිහාස පොත් මේවාය. එනම් : ද්‍රවිඩයන්ගේ ඉතිහාසය සහ අංගම, යාපනය පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක ඉතිහාසය, පෘතුගීසි සහ ඔලන්ද

සමයන්හි යාපනයේ ඉතිහාසය යනාදියයි. ඉංග්‍රීසියෙන් ද ලියූ පොත් කීපයකි. එනම් : යාපනයේ රජවරු, ඉන්දියාවේ පුරාණ ඉතිහාසය සහ කාල මානය ද්‍රවිඩයන්ගේ කුල හේද ආරම්භය. ලංකා කතෝලික සභාවේ ඉතිහාසය (1505 හේ සිට 1602 දක්වා) මේ පොත ගැන ගෞ. එස්. ජී. පෙරේරා ජේ. නි. පියතුමා මෙසේ ලිවේය. “එතුමා මෙම යුගය පිළිබඳ ඉතිහාස පොත් සියල්ල පාහේ ඇසුරු කොට සොයා ගත් කරුණු මෙහි සරල ලෙස ඔපයක් නැතුව පාඨකයන් ඉදිරියේ තබයි”—XXV අවුරුද්දක් තුළ යාපනය පදවියේ කතෝලික ප්‍රගතිය : මෙය යාපනය රාජ ගුරු පදවියේ ප්‍රධාන ගුරු පදවි හා ආයතන පිළිබඳ පෙර විරිත් අප්‍රසිද්ධ ලිපිලේඛන ආදියෙන්ද මුළු පාඨයන්ගෙන්ද රැස්කොට සකස් කළ සටහනකි. යාපනය කතෝලික සභාව : මෙහි සභා ඉතිහාසය පටන් ගත් තැන සිට 1926 දක්වා ලිහිල්ව විස්තර කෙරේ. හාමා ශාස්ත්‍ර, ඉතිහාසය, සාහිත්‍යය, පිළිබඳ අප පියතුමා පැවැත්වූ පර්යේෂණයන්ට ආධාරවූයේ එතුමන්ගේම උත්සාහයෙන් රැස් කරගත් පුස්තකාලයය. ඇතැම් ගිනි මිතුරන්ගෙන්ද එතුමාට උපකාර ලැබුණි. එහි තිබුනේ පුරාණ අවිවු පොත්, අත් අකුරු පොත් යනාදී කෞතුක වස්තූය. දෙනුන් වරක්ම මම එතුමා සමග ඔය මහර්ෂ ස්ථානය අතපත හා බැලුවෙමි. දැනට එයින් කොටසක්වත් යම් තැනක සුරක්ෂිතව පවතිදැයි නොදනිමි. එතුමන් ලියූ පොත් රාශියේ පිටපත් යම් තැනක රැස්කර නොතැබීමෙන් ශ්‍රද්ධා සංහතියට විශාල පාඩුවක් සිදුවී ඇත.

ධර්ම ප්‍රේරිතයා

ඥානප්‍රශංශී පියතුමා හාමාව, ඉතිහාසය, සාහිත්‍ය පිළිබඳ සුප්‍රසිද්ධ පබ්ලිකාක් බව සත්‍යයකි. එහෙත් එතුමාගේ ජීවිතයේ පරම අරමුණ වූයේ පූජක සේවයයි. ගෞ. පුස්තක සේවය සහ ගෞ. ජාකොමේ ගොන්සාල්වෙස් නමැති ධර්මධර ප්‍රේරිතයන්ගේ පියහසරේ සැරි සරමින් එතුමා කිතු දහම් එළිය දසන පහළ කළේය. අකතෝලිකයෝ එතුමාගේ නිවාසය නල්ලු රුවේ පිහිට තිබුන හෙයින් එතුමාගේ ගුරු පදවියද එම නාමයෙන් හඳුන්වන ලදී. එතුමාගේ පුස්තකාලයත් දර්ශන ශාලාවත් තිබුනේ නල්ලු රුවේ ලැබුම් ගෙයිය. එහෙත් එතුමා එතැන් සිට වරින් වර අවට ගම් කරා ගොස් එහි රැඳී සිට කිතු දහම ප්‍රකාශ කළේය. රටේ ඉපිද ජන මතයෙහි මුල් බැස ගෙන ජාතික සිරිත් විරිත් හා කා වැදි විශාරද සාහිත්‍යයකින් හා කලා සාගරයෙන් ඔප වැටුනු කෝටි ගණන් ජනයාගේ සිත් ගවා ආගමක් වැළඳගෙන සිටින්නේ වෙන අංගමකට හරවීම දුෂ්කර ව්‍යාපාරයකි. විශේෂ කොට ඒ අලුත් ආගම විදේශීය සංස්කෘතියක් හා බැඳී තිබෙන්නේ යයි පොදු ජන කල්පනාවක් ඇත්නම්ය. කිතු දහම දෙසන්නාගේ පළමුවන කටයුත්ත මෙවැනි අවිචාර මත ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ සිතින් පහ කිරීමයි. හින්දු ආගමත් දෙමළ සාහිත්‍යයත් හා සිරිත් විරිත් හොදටම දැන සිටිය

අප පියතුමාට මෙය අසිරු වැඩක් නොවීය. තවද උන් වහන්සේගේ දිළිඳු තරුණ දිවිය දුටු ඇත්තෝ උන් වහන්සේට ගරු කරමින් “ ස්වාමි නල්ලුර් ස්වාමි ” යන නම් තැබූහ.

බම් ප්ලේරිතයාට මුණ ගැසුන අතින් ප්‍රශ්නය මුදල් සම්බන්ධවයි. ඉබම් ගැනිටෙන් පල්ලි සෑදීමටත් උපදේශ උගන්වන කනිසා වැරැන්ට පඩි ගෙවීමෙන් නව කිතුණුවන්ට පොත්ද ඇතැම් විට කෑම රෙදිපිළි ඉළුම් හිටුම් සැපයීමටත් මුදල් වුවමනා විය. අලුත් ඔැනිමතුන්ට අනාගම් කාර සිත්ගෙන් හිරිහැර පැමුණු කළ ඔවුන්ට සහනය ගෙන දෙන්නට දුෂ්ප්‍රසාදි තුමා ඉදිරිපත් විය යුතුය. වරක් එවැනි අවස්ථාවකදී ගල් පහරකින් තුවාල ලබන්නටද එතුමාට සිදුවිය. එහෙත් අප පියතුමා සිත් දිරියෙන් ක්‍රිස්තු රජාණන්ගේ ජයකේතුව ඉදිරියටම ගෙන ගියේය. එතුමා කිතු දහමට දිනාගත් ජන පිරිස 3000 ක්ද පටන්ගත් දෙව් මැදුරු 32 ක්ද ඔබ සැලකි.

ගුද්බඩු පාවුලුතුමා බර්ම සේවයෙහි වින්ද දුක මෙසේ විස්තර කරයි. මාගේ අනේක ගමන් වලදී ගංකා උවදුරු වලටද සොර සතුරු උවදුරු වලටද ද සවි ජාතික සුදෙව්වන්ගෙන් පැමිණි උවදුරුවලටද ව්‍යායෙහි උවදුරු වලටද ව්‍යාජ සොහොසුරන්ගෙන් පැමිණෙන උවදුරුවලටද භාජනය වුනෙමි. මහත් දුෂ්කරතා මැද මම වෙහෙස මහත්සි වී වැඩ කෙළෙමි. නොයෙක් විට නිදි නොලැබ සිටියෙමි. සාහිත්‍යෙන්ද පිළාසායෙන්ද පෙළුනෙමි. (2 Cor II 26 PP.)

සෙනසුනාදර් පියතුමා කාර්යක්ෂම උත්තම පුරුෂයකු නිසා මොහොතක්වත් අලසව ගත කරන්නට අකමැති විය. දේශනා කිරීම, ඉගැන්වීම, කියවීම, ලිවීම, ලියයුතුදේ ලිපිකරුවන්ට කීම යනාදී මෙවැනි වැඩ කටයුතු වල නිතර යෙදී සිටියේය. උන් වහන්සේ ගම් මැද සැරිසරන විටත් කුඩා පොත් රාක්කයක් රැගෙන ගොස් ඇතැම් විට තම පොල් අතු නිවාසය සාදන තුරු තල් ගහක් යට මාඩි ලාගෙන පොත්පත් ලිවිය නොහෙත් කියෙව්වේය. එහෙත් එතුමා පශ්චිමාසියාව භාෂරාගේ භාත. මුන ගැසුණු සෑම දෙනාටම කරුණාවෙන් කථා කළේය. ඔවුන්ට ගැසී පමණ ආධාර කළේය. එතුමා දේව දර්ශනයෙහි පරිතවු බර්ම සේවකයෙකි. ආදර්ශවත් පැවිදිවරයෙකි. දේව ජනතාව උදෙසා තම මුළු ජීවිතය සැප කළ පුජකයෙකි. මෙවැනි උතුම් ජීවන චරිතයක දහම් සුවද මාල නොවී පවතින්නේ ම ය. මතු සන්නිවේදන උදෙසා එතුමා ශ්‍රේෂ්ඨ කතෝලික ගුරු විරයා යයි එකඟලා ජය හඬින් වහන්වා.

දෙවියන් වහන්සේටත් මනුෂ්‍යයන්ටත් ලිය පුසන්න වූ ඔබ සිහි කිරීම අපට ආශීර්වාදයකි. දේශනා 45. 1

COMMEMORATIVE STAMP FOR SWAMI GNANAPRAGASAR

Our country has already risen in popular estimation by issuing commemorative stamps to cherish the memory of two of our greatest scholars—Arumuga Navalar and Swami Vipulananda—who had rendered invaluable service or the cause of their language and religion. I am very happy now, and do feel elated to see another commemorative stamp being issued to honour the memory of another eminent scholar—Swami Gnanapragasar—a Christian Missionary—who from the same band of scholars had whole-heartedly dedicated himself to the service of the Tamil language and Lexicography, while being essentially a dedicated missionary.

It is an undisputed fact that the banner of Christ flies in this realm because of his exposition of Christian doctrine. He sacrificed government service he secured during his early youthhood for the service of God. He was born in this island of ours nearly after two hundred years after the advent of Fr. Beschi and became a Catholic Tamil scholar. He was a multi-linguist and was respected and honoured the world over for his linguistic knowledge by international language experts. In his mission to propagate Christianity, he fostered also the Tamil language which God had given for his mother tongue. The Tamil language grew because of his labour and rose to ethereal heights in the field of linguistics reaching new dimensions. He has written hundreds of books in various fields—historical research, linguistic studies, religious writings and the like. He has edited unpublished religious works written by the Oratorian missionaries too. His books—“ How Tamil was built up ” and “ Studies in Tamil Etymology ”—both in Tamil, opened a new vista for the study of the Tamil language amongst the researchers.

Swami Gnanapragasar was really a prodigy. He bestowed all his inductive studies for the benefit of the Tamil World. His monumental work—“ the Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language ” is the product of real scholarship.

He was shining as a scriptural luminary, a devout monk, a world-famous linguist, a historian, a researcher and as a good teacher. He was serving as the head of very many institutions both literary and religious. His service was availed of for various educational committees appointed by Government.

A commemorative stamp which should have been issued very many years ago, is being issued today to honour the memory of Rev. Father Gnanapragasar. Any way let us be happy that it is being done today. Let the Tamil World be proud. I had been constantly requesting Government to issue a commemorative stamp to honour his memory. Last year, the Hon. Mr. D. B. Wijetunge, Minister of Posts and Telecommunications, said in Parliament, "We have decided to issue a commemorative stamp to honour Swami Gnanapragasar as requested by Minister Hon. Chelliah Rajadurai. We are taking action to issue it next year. My sincere thanks are due to Hon. Wijetunge. I do whole heartedly thank also the various officers for their diligence, and these of the Sri Lanka Christian Tamil Cultural Fraternity for their service rendered.

Long live the memory of Swami Gnanapragasar!

Chelliah Rajadurai
Minister of Regional Development,
Tamil Language Affairs,
and Hindu Culture.

22.05.1981.

MISSIONARY AND SCHOLAR

Rt. Rev. Dr. Edmund Pieris, O.M.I.

(Retired Bishop of Chilaw)

CONVERSION AND VOCATION

Swamynathapillai Gnanapragasar was born of Hindu parents at Manipay, Jaffna, in North Ceylon, on the 30th August, 1875. His father was a devout Hindu, the guardian of a well known Hindu temple, and a teacher by profession. His mother was the daughter of a Hindu scholar of repute. But she began to show leanings towards Christianity very soon after her marriage. She read the Bible daily during her leisure hours and prayed in secret to God for enlightenment. One day when her son was dying of fever she vowed to God to embrace Christianity and dedicate him to the Sacred Ministry, if he would recover. God heard her prayer and the boy got well. It was about this time that his father died, and he went under the care of his Hindu relatives. His mother then contemplated a second marriage, and the partner chosen was a devout Catholic, a lay leader among Catholics and the editor of an educational periodical. But before her marriage she wished to be baptised and her son with her. The Hindu relatives objected and pointed out that the boy would lose his ancestral property if he left Hinduism. Her reply was: "Am I to go to heaven and send my child to hell? So they both received baptism on the same day at the hands of Father C. H. Lytton, O.M.I. who in the exuberance of his joy said "Others buy a field and sow the harvest afterwards, but I have acquired a field with the harvest."

Young Gnanapragasar, began his education in a non-Catholic school, of which his father was a co-founder; but after his mother's second marriage, he was sent to St. Patrick's College, Jaffna, conducted by the Oblate Fathers. After finishing his studies here, he secured a post in an estate as an accountant. During his spare hours he prepared for the Ceylon Railway Clerical Examination. He was determined to do his best and he succeeded so well, that he was placed first in the order of merit. This secured for him an important place in the Head Office of the Railway Department in Colombo. The prospects of success in a worldly career were indeed bright, but the young man's thoughts were gradually turning towards the service of God. He longed to serve the Church and dedicate his life to work for those who sat "in the shadow of darkness and in the

valley of death." But a sense of his unworthiness made him hesitate. He went for advice to Rev. Fr. Charles Collin, O.M.I. who straightaway asked him: "Well, my boy, if you like to serve God why don't you leave the world and join the Seminary?" He decided; resigned his place in the Railway and returned home to Jaffna to tell the news to his mother. She made no objection but his step-father was very disappointed. He entered the Oblate Novitiate in Jaffna and later the Seminary for his ecclesiastical studies. On the 1st of December 1901, he was ordained Priest and under the care of an experienced Oblate missionary, began his Apostolate, which was to end with his death only.

PREACHER

Very early in Fr. Gnanapragasar's ecclesiastical career, in fact, even before his ordination to the Priesthood, he was initiated into a form of missionary work most dear to those early Oblate missionaries, who had been schooled in the intrepid zeal and apostolic courage of a Smeria or a Bonjean. This work was the preaching of "missions" or great retreats to Catholics directly and to non-Catholics indirectly. A special feature of these retreats was the Tarkapirasangam or dialogue sermons, where one did the role of a docile questioner and the other of a Catholic guru. The success depended not so much on the matter presented, as in the manner of presenting it. The preachers required, besides a thorough knowledge of the language of the common people, a perfect acquaintance with their fads and fancies, their superstitions and prejudices, their wit and humour, their popular skits and epigrams: in a word, the missionary had to be well equipped with an intimate understanding of the mentality and genius of the masses. That Fr. Gnanapragasar was a past master in this form of exposition of Christian doctrine, is evident from the numerous booklets he published later on a variety of Christian tenets, on Protestant objections and Hindu practices. Here are a few titles in English: "Two Capital Lies," "An Important Duty," "The Royal Road," "The Soul," "The Divine Teacher," "Christ the God Man," "Honesty in Religions," "Inquiry," "Origins of Pillaiyar," "Judgment," "Conscience," "Protestants", etc. Their number is legion, and their size varied from four pages to forty. But in every one of them the touch of the Catholic guru is prominent. Even the titles, as they run in Tamil, speak of one whose knowledge of Tamil literature is deep and extensive and whose understanding of his countrymen's genius thorough. It is not an exaggeration to say that in this country none has excelled him and few, if any, equalled him in this art of popular teaching. All this was for the instruction of the ignorant and the erring.

WRITER

For the edification of the faithful, he edited, with the help of some of his fellow priests, a small monthly tract known as Kudumbavasagam or readings for Catholic family. Together with these minor religious writings, mostly tracts, he carried on with great industry a campaign for supplying the Tamil reader with first rate literary works on doctrines of the Church, asceticism, Church history and Liturgy, both in prose and poetry. He began by editing unpublished religious works, written by the Oratorian missionaries and preserved among Catholics as heirlooms. The works of Fr. Jacome Gonsalvez, Fr. Gabriel Pacheco and Fr. Caetano Antonio were carefully revised and edited by him. Among these works was a Tamil translation of Fr. Sebastian do Rego's life of Fr. Joseph Vaz by Fr. Gabriel Pacheco, the Tamil scholar who wrote Thevapirasain Tirukkadaï (the Sacred history of the people of God), in five volumes. Some of Fr. Gnana Prakasar's literary works were translations or adaptations from French and English works: e.g. Andavar Sarithiram (life of Our Lord) from Fr. Lesetre's "Notre Seigneur Jesus Christ dans son S. Evangile" Christhu Nathar Sarithira Arayicci, a critical life of Our Lord, containing material gathered from the famous lectures of Mgr. Freppel on Divinity of Christ; Cattoliccu Tiruccapaium athan Podakang-kalum, an adaptation of Fr. Hull's book, the Catholic Church and her teachings.

Fr. Gnanapragasar was at his best in his writings on Hinduism. His mastery over the language and his intimate knowledge of Hindu Philosophy and mythology, from Sanskrit and Tamil sources, as well as his forceful logic, made him irresistible in any controversy on the subject. Here are some of his works on Hinduism: Philosophical Saivism, An American Hindu on Hinduism, A Critique of Mr. Phelps's letter (all in English), Metempsychosis, Answers to Saivites, Neo-Saivism, History of Hindu Vegetarianism, Hinduism and Animal Sacrifice, Origin of Pillaiyar, Origin of Subramaniya (All in Tamil). His literary output on all religious matters is so vast and varied, that one wonders whether it will ever be surprised by any Tamil writer in this island.

PHILOLOGIST

He loved the language which GOD had given him for his mother tongue, and laboured with all the ardour of his soul and the keenness of his intellect to honour it and praise GOD for it, by making a deep study of its literature and grammar. Not

satisfied with all this, he delved into the very foundation of the Tamil language, its connections with other languages and sought to establish a theory, which would give it a priority, hitherto unclaimed. He had to face the ordeal, which is the lot of all discoverers; he had to meet with criticism, some the product of real scholarship, others the outcome of prejudices or injured pride. But he held fast to his theory, with the courage of conviction and even attempted to demonstrate it by undertaking a monumental work—the Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil language. It was to have been in two volumes, of ten parts each, each part running into about 100 pages. He had the happiness of seeing the sixth part of the first volume in print a few months before his death. The entire matter for the other parts was in manuscript, but no one has, so far, attempted to continue his work.

In his book "How Tamil was built up", he tells us how he stumbled on his new theory of the origin of languages. "After a particularly strenuous season of official work I sat, one day, jaded and fit for no serious undertaking. Finding the new Tamil Dictionary of Mr. C. W. Katiravel Pillai handy, I began turning the pages at random, for the mere curiosity of seeing what treatment certain obscure words of classical Tamil had received in the magnum opus of a great scholar. Soon my attention was drawn to an important fact which had never struck me so forcibly before: namely that the entire vocabulary of our peculiarly symmetric language (with the exception of a handful of imitative words) falls into a number of interrelated groups. Caldwell and others, indeed, had pointed out the fact with regard to a few scores of words; but I now began to see that this was the case with the whole vocabulary" (P.V.). Briefly, his new theory was this:

Inductive studies in the ancient vocabulary of Tamil have brought out a fundamental fact—that the first words of that language are built upon certain sounds denoting the relation of things in space, that is, built upon the deictics A. U. I. and E., and conveying four distinct ideas in relation to Extension or Space, viz. near by, far away, beneath and above. These first words of Tamil are also the long-forgotten Roots of most words in all the Indo-European languages. Tamil first words or roots take us back, thus, to the remotest period of human history when only a few scores, or perhaps a few hundreds, of monosyllabic words without inflexion, formed the sole language of what are known as the Aryan and Dravidian races.

Fr. Gnanapragasar gives a fairly comprehensive account of his theory in the introduction to his Lexicon, and in the two books, "How Tamil was built up" and "Studies in Tamil Etymology"—both in Tamil. His paper on "the Dravidian element in Sinhalese", read at the Royal Asiatic Society (C.B.), was severely criticised by Prof. W. Geiger, (cf. *Jurnal of R.A.S.*, C.B., No. 89, pp. 233-253; No. 90, pp. 16-43). But his lexicon, which illustrated his new theory received from scholars of India and Europe a certain measure of praise. Among the European scholars, the following are noteworthy: Dr. Henri M. Leon, Dr. Ludwig Harald Schutz, Prof. F. O. Shrader and Dr. H. Beythan. They praised him especially for his industry and erudition, without committing themselves entirely to his new theory. Had he been given an opportunity of a visit to Europe for consultation with philologists in France and, especially, in Germany, he would have ranked high in the science of languages. Such ambitions were not his, for it was all "a labour of love undertaken solely for the advancement of knowledge, and prosecuted amid the hardships of a busy missionary life" (Introduction to Lexicon p. viii). Although he may not have been a prophet in his own country, in the Tamil Nad he was respected and honoured as an authority in that language, as the present writer had occasion to observe, when he travelled with him to Goa in 1931.

HISTORIAN

Historical research went apace with his linguistic studies. The religious and civil history of Jaffna, naturally engaged his attention first, and he worked at it diligently, braving the difficulties which pioneering in any branch of knowledge entails. "The Tamils, their early history and Religion", "A Critical History of Jaffna", "Jaffna History in Portugese and Dutch Times"—all in Tamil; and in English, "The Kings of Jaffna", "India's Ancient History and Chronology" "Origin of Caste among the Tamils" are some of his major historical works. To the same category belong three other works: (1) "A History of the Catholic Church in Ceylon", about which Fr. S. G. Perera s.j. wrote: "He places before his readers a plain unvarnished history drawn from all the sources available for a study of history of the period". (2) "XXV Years' Catholic Progress in the Diocese of Jaffna," which is really a Gazetter of the Diocese, containing facts and figures, gathered with admirable patience from tradition, from parochial and Diocesan records, and from published and unpublished sources. (3) "Catholicism in Jaffna" which is a summary of the history of the Catholic Church in Jaffna, from earliest times to 1926.

For his linguistic and historical work he had to depend mainly on his library which he had built up by personal endeavour and the small contributions he received occasionally from his lay friends. The present writer can testify to the fact that it contained very valuable and rare books and documents. But the pity of it is that no effort was made to preserve this precious collection, at least as a monument to the memory of a great scholar. A similar fate seems to have overtaken his printed works. They should have been gathered together for the use and edification of posterity.

MISSIONARY

Fr. Gnanapragasar was indeed a linguist, a historian and a literateur. But this was not his life's work, for he was essentially a dedicated missionary, cast on the model of a Joseph Vaz or Jacome Gonsalvez. His prodigious learning was but a handmaid to his work for the enlightenment of his countrymen, for their conversion to Christ. In 1904, he was placed over the Nallur mission, which meant an undefined territory in the Northern peninsula, where non-Catholics may be found. Catholics were left to the care of the parochial Clergy, religious or diocesan, but non-Catholics were his parishioners. At Nallur he had a church and a small presbytery, and that became his parish. Here he built up his study and received his friends. From this centre he extended his apostolate to the remotest villages.

It is no easy task to wean a people from their allegiance to a religious system, sprung from the soil and deeply rooted in the hearts of millions, enriched with a literature, venerable and vast, observed in a minute daily ritual and hallowed by every form of art. In such cases, conversion becomes particularly difficult, when it is to a religion which in the popular mind, is associated with a foreign culture. The missionary's first task is to break down all such prejudices in the minds of his hearers; then he has to approach the subject through the very channels, which have been familiar to them. Fr. Gnanapragasar was well aware of this. He knew Hinduism, popular as well as philosophical; he knew its culture and literature, and to what extent they may be admired. His simple and ascetical life fitted well into the popular image of a "Suvami" or "Guru". He was actually known among them as Nallur Suvami.

The missionary's next difficulty was to find the funds to buy land, build churches or chapels, pay catechists, provide the converts with books, and, at times, with food, clothing and lodging. The converts were often harassed with false law-suits;

they were denied access to wells and common pools of water and ostracised from the society of Hindus. The animosity shown them was often directed against the missionary even to the extent of personal injury. With heroic courage Fr. Gnanapragasar surmounted every obstacle and bore the banner of Christ from village to village. It is estimated that the number of his converts is well over 3,000, and the mission stations built by him about 37. Thus he laboured for his Divine Master, like St. Paul, "in journeying often, in perils of waters, in perils of robbers, in perils from my own nation, in perils from the Gentiles in perils in the city and in the wilderness, in perils from false brethren, in labour and painfulness, in much watchings, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness" (2 Cor. 11, 25, ff).

Fr. Gnanapragasar was pre-eminently a man of action, who could never bear to be idle or unoccupied. He was constantly at work, preaching, teaching, reading, writing or dictating to clerks. But he was not a pedant; he greeted every one with a gentle smile, a kind word, and was always accessible to his poor converts. Even his frequent journeys to and fro he turned to good account to sow the word of GOD. He carried with him a small book shelf, and whether in a cadjan hut or under a palmyrah tree, he could concentrate on his literary work, as if he were in his study at Nallur.

Above all he was an exemplary religious and a holy priest who lived in GOD's presence, and spent himself for Him. The inspiration of his life will live on and posterity will rise up and acclaim the Great Catholic GURU.

சுவாமிநாதர் அவர்கள் பற்றி எழுந்தருளியுள்ள கருத்துக்கள்.

நாசித் தெய்வம் என்றும்

எனும் பெயரால் புகழப்படுகிறார்.

நாசிநாதர் என்னும் பெயரால் புகழப்படுகிறார்.

FORGET TO REMEMBER

நீர் என்ன நினைப்பது என்பதை

"In order to remember some things, you must learn to forget a lot of other things. Hence a good memory is basically a question of what success one can achieve in forgetting."

Regional Development in Connection with the issue of

to Government of the Government of Swami Gnanapragasar

Swami Gnanapragasar in honour of Swami Gnanapragasar

சுவாமிநாதர் அவர்கள் பற்றி எழுந்தருளியுள்ள கருத்துக்கள்.

இவ்வகை அரசாங்கம் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரைக் கௌவிக்குழுமமாக
வெளியிடும் நினைவுமுத்திரையையொட்டி பிரதேச அபிவிருத்தி
அமைச்சினால் பிரசுரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.

ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව විසින්
සමාජීය සහ ප්‍රගතියේ අනුස්මරණ කිරීම
අරභයා සමඳු මුද්දර නිකුත් කිරීම නිමිත්තෙන්
ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය මගින්
මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී

Printed and Published by the Ministry of
Regional Development in Connection with the issue of
Commemorative Stamps by the Government of
Sri Lanka in honour of Swami Gnanapragasar

